

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **Q group, s. r. o.**, se sídlem Riegrova 28, Olomouc, zastoupeného Mgr. Veronikou Zavadilovou, advokátkou se sídlem Čechova 1184/2, Přerov, proti žalovanému: **Česká obchodní inspekce, ústřední inspektorát**, se sídlem Štěpánská 567/15, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 4. 2012, čj. ČOI 15902/12/O100/3000/12/Be/Št, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 1. 2014, čj. 62 A 65/2012 – 97,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobce **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

I.

1. Rozhodnutím ze dne 19. 12. 2011, čj. ČOI 113220/11/3000/R/N, Česká obchodní inspekce, inspektorát Jihomoravský a Zlínský, shledal žalobce vinným ze spáchání správního deliktu podle § 9 odst. 1 písm. b) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů, kterého se měl žalobce dopustit tím, že na čerpací stanici Q group Břest, Hulínská 38, Břest, prodával pohonnou hmotu MOTOROVOU NAFTU tř. B, která dle laboratorních zkoušek nevyhověla zvláštním právním předpisům. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 450 000 Kč.

2. Žalovaný zamítl odvolání žalobce rozhodnutím ze dne 27. 4. 2012, čj. ČOI 15902/12/O100/3000/12/Be/Št.

II.

3. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Brně, který ji rozsudkem ze dne 30. 1. 2014, čj. 62 A 65/2012 – 97, zamítl.

III.

4. Žalobce (stěžovatel) brojil proti rozsudku krajského soudu kasační stížností. Současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

5. Stěžovatel uvedl, že zaplacení pokuty ve výši 450 000 Kč by pro něj mělo likvidační důsledky. K prokázání tohoto tvrzení stěžovatel předložil daňová přiznání (1) za rok 2009, podle kterého byl výsledek hospodaření stěžovatele 892 021 Kč, (2) za rok 2010, podle kterého byl

rozdíl mezi příjmy a výdaji stěžovatele - 853 870 Kč (důsledek finanční krize a celkového poklesu poptávky po službách a zboží), (3) za rok 2011, podle kterého byl rozdíl mezi příjmy a výdaji stěžovatele - 1 384 592 Kč, a (4) za rok 2012, podle kterého činil rozdíl mezi příjmy a výdaji stěžovatele - 2 209 534 Kč. Stěžovatel dále předložil výkaz zisku a ztráty ke dni 30. 9. 2013, ze kterého plyne, že výsledek hospodaření stěžovatele byl i v tomto období záporný. Stěžovatel je tedy ve finanční ztrátě, přičemž v oblasti jeho podnikání nelze z hlediska příjmů očekávat odchylky od minulých let i s ohledem na globální ekonomickou krizi. Stěžovatel nemůže dosáhnout vyššího zisku ani „*kalkulováním s cenami nabízeného zboží za účelem zvýšení poptávky*“, protože by nebyl schopen hradit své náklady.

6. Stěžovatel byl přesvědčen, že důsledkem uložení povinnosti zaplatit pokutu by byla jeho platební neschopnost a zřejmě i úpadek podle § 3 odst. 1 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů. Stěžovatel by nebyl schopen hradit závazky vůči svým obchodním partnerům, kvůli neplnění závazků by patrně věřitelé stěžovatele zahájili soudní řízení o zaplacení svých pohledávek. V případě soudních či exekučních řízení by se náklady stěžovatele ještě zvýšily. Stěžovatel shrnul, že jeho současná finanční situace je nepříznivá, na trhu se udržuje s mimořádnými obtížemi a potýká se s finanční ztrátou hospodaření. Výkon rozhodnutí o uložení pokuty by způsobil „*neobnovitelnost jeho ekonomické situace*“, představoval by zásadní zásah do jeho podnikatelské činnosti a patrně by vedl k jejímu ukončení. Stěžovatel dále podotkl, že dne 10. 2. 2014 se stala splatnou pokuta ve výši 1 100 000 Kč, která mu byla uložena rozhodnutím ze dne 27. 9. 2013 a potvrzena rozhodnutím žalovaného ze dne 10. 1. 2014. I tato skutečnost jistě zasáhne likvidačním způsobem do finanční situace stěžovatele.

7. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti se nedotkne nepřiměřeným způsobem práv třetích osob, protože platební povinnost byla uložena pouze stěžovateli. Stěžovatel byl rovněž toho názoru, že přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s veřejným zájmem. Ani poměřováním různých zájmů veřejnosti nebo státu nelze dospět k opačnému závěru zejména s ohledem na skutečnost, že stěžovateli byla uložena povinnost k zaplacení finanční částky. Stěžovatel uzavřel, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti byly splněny, přičemž poukázal na usnesení ze dne 11. 9. 2012, čj. 62 A 65/2012 – 45, kterým krajský soud přiznal odkladný účinek žalobě. Důvody, o které krajský soud opřel toto rozhodnutí, přetrvávají doposud.

IV.

8. Ve vyjádření k návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti žalovaný nepřisvědčil tvrzením stěžovatele o likvidačních následcích spojených s úhradou předmětné pokuty. Žalovaný nepochyboval, že rozhodnutí o uložení pokuty je zákonné a správné. S ohledem na § 73 s. ř. s. v nyní účinném znění, podle kterého se při rozhodování o odkladném účinku pouze porovnává újma vzniklá žalobci s újmou jiných osob (což je v tomto případě žalovaný, resp. stát), by však bylo podle žalovaného zřejmě možné přiznat kasační stížnosti odkladný účinek. Úhrada pokuty je pro stěžovatele jistě výraznější újmou, než je pro stát újma vzniklá odkladem přijetí této platby po dobu řízení o kasační stížnosti. Vzhledem k tomu, že o odkladu splatnosti pokuty rozhodl již krajský soud, veřejný zájem na zjištění a postihu deliktních jednání zřejmě nebude ohrožen ani odkladem úhrady pokuty po dobu řízení před Nejvyšším správním soudem.

V.

9. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud může přiznat žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude

v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Ve smyslu § 107 s. ř. s. uvedené podmínky platí přiměřeně i pro odkladný účinek kasační stížnosti.

10. Odkladný účinek představuje institut mimořádné povahy. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u něhož by bylo možno automaticky očekávat přiznání odkladného účinku. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno.

11. Žádost o přiznání odkladného účinku musí být dostatečně individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy, protože stěžovatel nese jak břemeno tvrzení, tak břemeno důkazní. Stěžovatel tedy musí dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že mu hrozí nepoměrně větší újma, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, v čem tato újma spočívá a jaký je její rozsah. Hrozící újma přitom musí být závažná a skutečná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní. Na podporu svých tvrzení musí stěžovatel navrhnout provedení patřičných důkazů.

12. Stěžovatel tvrdil, že by mu nepoměrně větší újma vznikla zaplacením uložené pokuty ve výši 450 000 Kč. Tato povinnost by pro něj měla likvidační důsledky, protože se nachází ve svízelné ekonomické situaci, kdy od roku 2010 dosahuje záporného výsledku hospodaření. Důsledkem povinnosti k úhradě pokuty by nepochybně byla jeho platební neschopnost a úpadek, patrně by došlo k ukončení jeho podnikatelské činnosti. K návrhu na přiznání odkladného účinku stěžovatel přiložil daňová přiznání k dani z příjmů právnických osob, podle kterých činil jeho hospodářský výsledek, resp. rozdíl mezi příjmy a výdaji (1) za zdaňovací období od 1. 1. 2009 do 31. 12. 2009 částku 892 021 Kč, (2) za zdaňovací období od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2010 částku - 853 870 Kč, (3) za zdaňovací období od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2011 částku - 1 384 592 Kč, a (4) za zdaňovací období od 1. 1. 2012 do 31. 12. 2012 částku - 2 209 534 Kč. Dále předložil (5) rozvahu ke dni 30. 9. 2013, a (6) výkaz zisku a ztráty ke dni 30. 9. 2013, podle kterého je výsledek hospodaření stěžovatele před zdaněním patrně - 2 407 tis. Kč (jasně čitelné jsou pouze číslice 2 a 7, zbývající číslice nejsou zcela rozeznatelné, je však nepochybné, že výsledek hospodaření činí přinejmenším - 2 mil. Kč).

13. Nejvyšší správní soud uzavřel, že stěžovatel dostatečně určitě tvrdil a konkrétními důkazy prokázal, že by mu výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí vznikla nepoměrně větší újma, než jaká by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout jiným osobám. Povinnost zaplatit pokutu ve výši 450 000 Kč v současné neuspokojivé finanční situaci stěžovatele, jehož výsledek hospodaření dosahuje v posledních třech letech záporných hodnot, by pro stěžovatele mohla mít velmi nepříznivé důsledky a značně jej poškodit. Újma hrozící stěžovateli je proto skutečná a intenzivní.

14. Soud neshledal, že by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout újma jiným osobám, protože uložená pokuta se týká pouze stěžovatele. Popsaná újma, která by mohla vzniknout stěžovateli, je tak nepochybně (nepoměrně) větší.

15. Zdejší soud rovněž neshledal, že by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Jediným důsledkem přiznání odkladného účinku může být skutečnost, že stěžovatel (v případě zamítnutí kasační stížnosti) zaplatí uloženou pokutu namísto nyní až po rozhodnutí o kasační stížnosti.

16. Pro úplnost lze podotknout, že k obdobným závěrům dospěl i krajský soud, který přiznal odkladný účinek žalobě (usnesením ze dne 11. 9. 2012, čj. 62 A 65/2012 – 45).

17. Vzhledem k tomu, že podmínky pro přiznání odkladného účinku stanovené v § 73 odst. 2 s. ř. s. byly naplněny, Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

18. Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že usnesení o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 17. března 2014

JUDr. Jan Passer
předseda senátu